

B. Ten gronde

Het eerste middel is ontleend aan externe onwettigheid wegens een motiveringsgebrek. In het besluit van 21 september 2016 wordt geen enkele uit juridische of tekstuele gegevens dan wel uit de rechtspraak afgeleide grondslag genoemd, zodat Alex SCI, vertegenwoordigd door haar bestuurder, dit besluit niet kan begrijpen door het alleen maar te lezen. Aangezien het besluit zowel juridisch als feitelijk zeer gebrekkig is gemotiveerd, is er sprake van externe onwettigheid.

Het tweede middel is ontleend aan interne onwettigheid (niet-aangemelde staatssteun). De Communauté d'Agglomération Côte-basque — Adour (CABAB) was in het kader van haar economische strategie voornemens om de „Technocité” in Bayonne aan te leggen, een terrein waar een gespecialiseerd luchtvaartcentrum moest ontstaan. Daartoe heeft de CABAB het EFRO, de Franse Staat, de Conseil régional d'Aquitaine en de Conseil général des Pyrénées Atlantiques verzocht of zij het project mede wilden financieren door ieder een bedrag van 1 000 000 EUR bij te dragen.

Om te beginnen vertonen deze betalingen volgens rekwirante alle kenmerken van staatssteun en gaat het dus om een steunmaatregel die in strijd met artikel 108 VWEU niet is aangemeld.

Bovendien zijn deze betalingen onverenigbaar met de interne markt. Het project Technocité bestaat immers uit een gespecialiseerd platform voor industrie en dienstverlening gericht op de ontwikkeling van geavanceerde technologie voor de lucht- en ruimtevaartsector alsook van geïntegreerde systemen. Deze sector is uitermate competitief. Daarom is deze steun in strijd met artikel 107 VWEU.

Wat ten slotte de niet-naleving van de steunverleningsovereenkomsten betreft, moet eraan worden herinnerd dat deze overeenkomsten tot doel hadden het project „luchtvaartcentrum Technocité” te financieren om zo het terrein in te richten en te komen tot „een gespecialiseerd platform voor onderzoek naar en ontwikkeling van geavanceerde technologie voor de lucht- en ruimtevaartsector alsook van geïntegreerde systemen”. Op het terrein van Technocité verrichten diverse ondernemingen tal van werkzaamheden. Het betreft ondernemingen zoals Fidal, Avantis, Decra, Sepa, Trescal, KPMG en Capgemini, dat wil zeggen ondernemingen die op andere gebieden dan de luchtvaart actief zijn.

De staatssteun moet kortom ongeldig worden verklaard en de betaalde bedragen dienen te worden terugbetaald [zie in het bijzonder artikel 4, leden 1 en 2, van verordeningen nr. 734/2013⁽¹⁾ en nr. 2988/95⁽²⁾; Conseil d'État (Raad van State, Frankrijk; hierna: „CE”), 2 juni 1992, jurispr. blz. 165; CE, 6 november 1998, jurispr. blz. 397; HvJEG 11 juli 1996, SFEI, C-39/94].

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 734/2013 van de Raad van 22 juli 2013 tot wijziging van verordening (EG) nr. 659/1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 204, blz. 15).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen (PB L 312, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 5 januari 2018 door Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. tegen het arrest van het Gerecht (Tweede kamer) van 14 november 2017 in zaak T-831/14, Alfamicro / Commissie

(Zaak C-14/18 P)

(2018/C 072/38)

Procestaal: Portugees

Partijen

Rekwirante: Alfamicro — Sistemas de computadores, Sociedade Unipessoal, Lda. (vertegenwoordigers: G. Gentil Anastácio en D. Pirra Xarepe, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

— Vernietiging van het arrest van het Gerecht van 14 november 2017 in zaak T-831/14.

- Terugverwijzing van de zaak naar het Gerecht voor een uitspraak overeenkomstig artikel 263 VWEU.
- Verwijzing van de Europese Commissie in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Alfamicro komt op tegen de uitspraak van het Gerecht waarbij het door haar ingestelde beroep is verworpen en zij is veroordeeld tot betaling aan de Europese Commissie van het bedrag van 277 849,93 EUR, vermeerderd met een bedrag ter hoogte van 26,88 EUR vertragingsrente per dag. Volgens Alfamicro had het Gerecht uitspraak moeten doen op basis van artikel 263 VWEU en niet op basis van artikel 272 VWEU. Voor het overige betoogt Alfamicro dat de Commissie, evenals het Gerecht, in haar besluit — een bestuurlijk besluit — de beginselen van evenredigheid, goede trouw en rechtszekerheid niet in acht heeft genomen.
 - Alfamicro betoogt dat zowel uit de analyse als uit de context van de brief van de Commissie van 28 oktober 2014 blijkt dat die brief een besluitvormende bestuurlijke handeling, dat wil zeggen een bestuurlijk besluit, vormt. De bewoordingen ervan, het feit dat zij is gebaseerd op een onderzoek door de Rekenkamer, het feit dat de Commissie de conclusies van dat onderzoek heeft geprojecteerd op alle andere overeenkomsten waarbij rekwirante partij was en de door de Commissie gevorderde vergoedingen wijzen erop dat het hier een bestuurlijk besluit betreft. De uitspraak van het Gerecht, waaruit blijkt dat het Gerecht het ingestelde beroep beschouwt als een beroep tot vaststelling en niet als een beroep tot nietigverklaring van een bestuurlijk besluit, doet ernstig afbreuk aan de rechten van verweer van rekwirante. Voorts is Alfamicro van oordeel dat het Gerecht het beginsel van gelijkheid van partijen en het beginsel van contractueel evenwicht in ernstige mate heeft geschonden.
 - Door de aan rekwirante toegezegde steun met meer dan 93 % te verlagen heeft de Commissie niet alle maatregelen getroffen waartoe zij volgens de overeenkomst gehouden was en heeft zij dus het evenredigheidsbeginsel geschonden. Door dat handelen van de Commissie niet af te keuren heeft het Gerecht het evenredigheidsbeginsel niet geëerbiedigd en dus geschonden. Wanneer de Commissie maatregelen treft die niet passend zijn en arbitrair, leidt dat tot een gebrek aan rechtszekerheid. Door het handelen van de Commissie goed te keuren heeft het Gerecht dus ook het beginsel van rechtszekerheid geschonden.
-